W dniu 13 kwietnia 2020 r. obchodzono Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej. Od bestialskiego ludobójstwa w Katyniu, dokonanego na Polakach przez sowietów, mija 80 lat. Wśród ofiar zbrodni byli mieszkańcy ziemi staszowskiej.

Po wkroczeniu Armii Czerwonej na tereny Polski we wrześniu 1939 r. do sowieckiej niewoli trafiło ok. 250 tys. żołnierzy, w tym ok. 10 tys. oficerów zawodowych i rezerwy. Tworzyli polską inteligencję – lekarze, prawnicy, nauczyciele, literaci, inżynierowie, politycy. Umieszczani byli w obozach w Starobielsku, Kozielsku i Ostaszkowie. W marcu 1940 r. Sowieci rozpoczęli przygotowania do likwidacji obozów. Rozstrzelano co najmniej 21 768 polskich obywateli. Jedną z powojennych kwestii czekających na wyjaśnienie był los zaginionych osób, w tym ofiar katyńskich. Komunistyczne władze Zbrodnię Katyńską chciały wymazać z ludzkiej pamięci. Wedle ówczesnego prawa osoby, które brały udział w działaniach wojennych i miały status osoby zaginionej, mogły zostać uznane za zmarłe po upływie roku od końca roku kalendarzowego, w którym skończyła się wojna, dlatego najczęściej jako datę śmierci przyjmowano 31 grudnia 1946 r. lub 9 maja 1946 r.

Źródło: www.ipn.gov.pl

Jedną z ofiar Zbrodni Katyńskiej był kapitan Józef Jaroń, który przed wojną był kierownikiem Publicznej Szkoły Powszechnej Żeńskiej w Staszowie, przekształconej w wyniku reformy w roku szkolnym 1934/1935 w Publiczną Szkołę Powszechną nr 2. Był jednym z tych 22 tysięcy polskich jeńców wojennych zamordowanych przez sowietów i jednym z ponad 500 nauczycieli, więzionych w obozie w Kozielsku. Wśród ofiar byli także: kapitan Jan Franciszek Raczyński, podporucznik Jan Ignacy Wróblewski, przodownik Aleksander Lisicki i starszy posterunkowy Stanisław Dziewięcki. Ich śmierć upamiętnia Pomnik Katyński, który znajduje się w Parku Adama Bienia w Staszowie. Cześć ich pamięci!

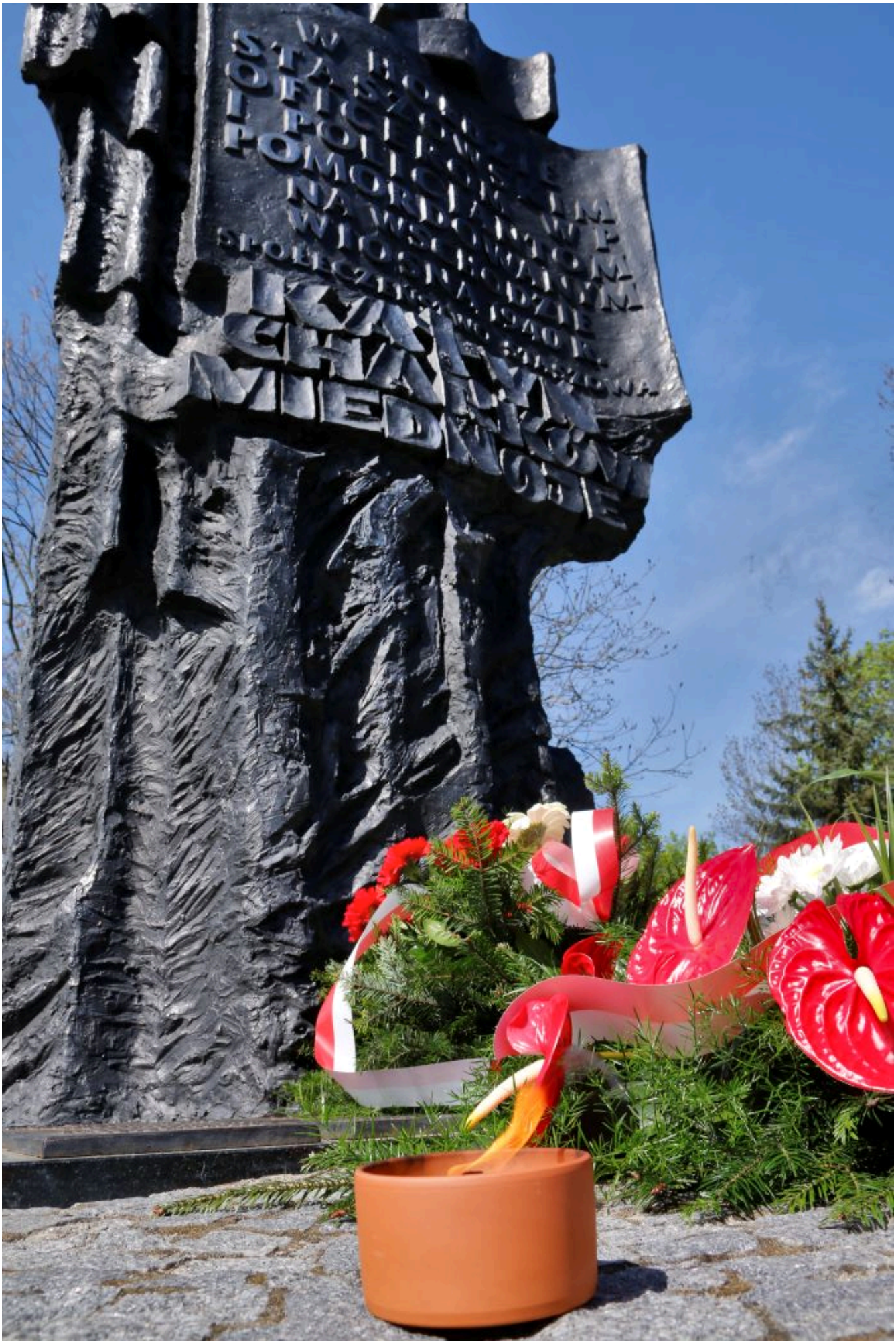
W HOŁDZIE
STARSZYNIE
OFICERÓW
POLICJI
POMORDOWANYM
NA WSCHODZIE
W LATACH 1939-1940
SŁOBODA STAROBIELSKA
KALININ
CHARKÓW
MIEDNOJE